

סנהדרין מז

עניין: רוח פסקונית

ספר רזיאל המלאך

אמר רבי ישמעאל אני ראיתי את ממ"ה יושב על כסא רם ונשא וחיילותיו עומדים לפניו מימינו ומשמאלו ואמר לי מלאך שר הפנים ששמו מטטרו"ן רוח פסקיני"ה פסקי"ן אטמו"ן היגרו"ן סיגרו"ן

תיקוני זהר דף צא ע"ב

שליחותיה והכי הוי קרא ליה. דהכי **אשכחנא** בספר רזיאל דאטייהיב לאדם קדמאה ד. דמטטרו"ן קרא ליה קב"ה שמהן סגיאין ה. לזמנין אתקרי מיטטור"ר ו. (נ"א מיטטור"ר) בזמנא דממנא על מטרא. ולזמנין אתקרי פתחור"ן סגרו"ן ז. [אטימו"ן] ה. [נ"א אטמו"ן]. אטימו"ן בזמנא דאיהו אוטם חובין דישראל. סגרו"ן בזמנא דסגר תרעין דצלותא. פתחור"ן בזמנא דפתח תרעין דצלותא [פסקי"ן] [נ"א פיסקו"ן] בזמנא דפוסק הלכות דמתניתין במתיבתא תתאה ט. והכי כל שמהן כפום שליחותיה, והכי כל מלאך אשתני שמה כפום שליחותיה י. הה"ד

דברי תורה (מונקאטש) ח"א סי' פו

ולולא כי אין דרכו של הגר"א וגם יתכן בזה, מה דאמרינן בגמרא (שם) להלוך בעקבות על זה: פסקון, שפוסק דברים כלפי האר"ז"ל בחכמת האמת, הייתי אומר כונתו במה שדחה כלאחר יד דברי רש"י – בפרט בדברים שכבשן עתיק יומין, וידוע כי רש"י ז"ל היה מגדולי המקובלים הראשונים – [ועיין בדברינו לעיל (אות ט)]. אך כפי הנראה מדברי האר"ז"ל בשער היחודים (פ"ו, יהוד ד) והובא בסידור רבי שבתן קודם נשמת כל חי, לכיון בשם אטמו"ן ושם פסקי"ן ובשם סגרו"ן ושם מטטרו"ן, כי יוסף ומט"ט שניהם אחד וכו', עיין שם. והדברים האלו יתייחדו שפיר עם מה דאמרינן שם בגמרא בסנהדרין (על דף הך דרוח פסקנית): שלש שמות יש לו, פסקון אטמו"ן סגרו"ן. וכתב בהגהות הגר"א (אות א): ופסקנית כלל כל השלשה, עד כאן לשונו. ועל כל פנים, כיון שאלו השלשה שמות נכללו יחד עם מט"ט וכנזכר לעיל מהאר"ז"ל, על כן שייך שפיר לומר דהך דרוח פסקנית היינו מט"ט, שבו נכללו אלו השלשה שמות, מה שאין כן בגמרא – כדברי רש"י – אין פירוש והמשך לאלו הג' שמות שנקרא לו.

חידושי אגדות מהר"ל ומי אית ליה רשותא כולה האי וכו'. ר"ל דודאי דכיון שהדבר הוא בשביל ישראל דבר זה הוא כבוד המקום, ויש לו רשות כי ישראל הם בניו של השם יתברך.

מגלה עמוקות ואתחנן אופן קטז

פסקונית, רש"י (שם ד"ה אמר) פירש שהוא גבריאל"ל, אבל רז"ל דמלה מטטרו"ן נקרא אס"ף שהוא מאסף לכל המחוות, שהוא ר"ת 'אטימו"ן סגרו"ן פתחור"ן ויוסף שהוא דרגא דמטטרו"ן, עליו אמרה רחל (בראשית ל, כג) אס"ף אלהים את חרפתי. ולכן אמר